

ELS ROSER A CASA

26/1/14

**AL ROSEAR
DEL PARC DE
CERVANTES**

Tallers de Jardineria

CALENDARI DEL ROSER

Els rosers omplen de color i perfum els nostres jardins, terrasses i balcons. El seu cultiu i manteniment són senzills, només caldrà tenir en compte les tasques a realitzar al llarg de l'any, seguint el calendari que us proposem.

HIVERN

Inici hivern

- Plantació i trasplantament dels rosers
- Poda: continua a les zones fredes.
- Revisar i refer les subjeccions dels rosers enfiladissos.
- Adobar un cop acabada la poda.
- Fer una cava incorporant la matèria orgànica en acabar la poda.
- Encoixinar el peu dels rosers.
- Multiplicar els rosers per esqueix.

Mitjans hivern

- **CULTIU DELS ROSERS**

Situació: els rosers volen llocs assolellats i arrecerats del vent.

Substrat: cal que sigui ric en matèria orgànica, ben drenat –no els agrada la humitat excessiva–, que no es compacti i lleugerament àcid (6,5 pH).

Per cultivar en test una barreja de terra adobada i terra vegetal, que sigui lleugera, resultarà adequada. També podem utilitzar els substrats específics per a rosers que trobem als centres de jardineria.

• PLANTACIÓ I TRASPLANTAMENT DELS ROSERS

Preparació del sòl: als sòls on hi ha hagut plantats rosers durant molt temps caldrà fer una renovació del substrat per evitar les possibles malalties que hi fossin presents. Fer un bon treball al sòl i esmenar-lo amb matèria orgànica ben compostada facilitarà l'arrelament i desenvolupament adequats als rosers que hi plantem.

Presentació de roser en arrel nua. Els plantarem únicament a la tardor i a l'hivern.

Els rosers presentats en contenidor els podrem plantar quasi tot l'any, excepte en èpoques de forta calor i dies de fred intens.

Preparació dels rosers: els que venen presentats amb l'arrel nua, caldrà revisar-les i també les branques. Haurem d'eliminar les que estiguin seques, amb ferides o trencades, equilibrant la part aèria i la subterrània. Les tisores de podar que fem servir hauran d'estar ben netes i esmolades. Una bona pràctica abans de plantar els rosers a arrel nua, per tal d'afavorir-ne l'arrelament, és l'anomenat "pralinatge", consistent en un bany a les arrels fet amb una barreja d'aigua, substrat i matèria orgànica.

Els rosers cultivats en contenidor es poden trasplantar sense dificultat. Cal evitar desfer el pa de terra de les arrels per no trencar-les i si observem que alguna branca està seca o trencada eliminar-la, fent un tall net, per evitat possibles infeccions.

Plantació i trasplantament: si ho fem directament al terra, un cop preparat el sòl, caldrà fer un forat d'aproximadament 60 x 60 x 60 cm, per tal de que les arrels s'hi desenvolupin bé, i afegir-hi uns 30 litres de matèria orgànica ben compostada.

Pel que fa als trasplantaments o canvis de test, haurem de comptar amb un test de mida més gran, substrat adequat i material drenant per disposar a la base del test així evitarem l'acumulació excessiva d'aigua a la zona de les arrels. Les mides mínimes per als testos seran de 35 cm de diàmetre per a rosers miniatures i de 60 cm per a la resta, sent imprescindible que siguin profunds per tal que les arrels si puguin desenvolupar en bones condicions. Situem el roser al forat de plantació o al nou test, on haurem disposat la capa de drenatge al fons, i anirem cobrint les arrels amb el substrat prèviament preparat, procurant que no quedin bosses d'aire, en els exemplars amb les arrels nues, per tal d'evitar-ne l'assecamment. Cobrirem uns 5 cm per sobre d'on hi ha l'empelt o fins on estava cobert abans del trasplantament i aplicarem un reg abundant.

Disposarem ben centrat el roser al test on el plantem.

Cobrirem les arrels amb el substrat, evitant que hi quedin bosses d'aire.

Anirem afegint substrat i cobrirem el roser 5 cm per sobre de l'empelt o fins on estava cobert abans.

Un cop acabat el trasplantament cobrirem el peu del roser amb una capa d'encoixinat. Podem utilitzar diversos materials orgànics com restes de poda triturats i secs, escorces triturades o palla. L'encoixinat proporciona diverses avantatges als nostres cultius: disminueix els canvis sobtats de temperatura al sòl, l'aparició d'herbes adventícies i la erosió i compactació del sòl, conserva la humitat del sòl i és un afegit de matèria orgànica quan es descompon.

• ALTRES FEINES DE TEMPORADA

Poda: comença a les zones temperades i continua a les zones fredes.

Subjecció dels rosers enfiladissos: aprofitant les feines de poda és el moment de revisar i refer-ne les sujeccions.

Adobat: un cop acabada la poda cal fer una aportació de matèria orgànica ben compostada, aproximadament uns 5 kg per m².

Cava: després de podar cal fer un treball de cava al sòl i aprofitar per incorporar-hi la matèria orgànica. Això ho fem una vegada a l'any.

Multiplicació: podem aprofitar les restes de poda per fer esqueixos.

Final hivern

- Poda: acaba a les zones temperades.
- Revisar i refer les sujeccions dels rosers enfiladissos.
- Adobar, un cop acabada la poda.
- Fer una cava incorporant la matèria orgànica en acabar la poda.
- Encoixinar el peu dels rosers.
- Multiplicar els rosers per esqueix.

PRIMAVERA

Inici primavera

- Inici de la floració dels rosers.
- Acabar la plantació i trasplantament dels rosers
- Poda: acaba a les zones fredes
- Entrecava del sòl, afegint matèria orgànica, a les plantacions no renovades
- Eliminar les herbes adventícies
- Començar a augmentar la dosi de reg.
- Encoixinar el peu dels rosers
- Poden començar a aparèixer fongs, pugons i virus amb l'augment de la temperatura.
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Fongs: decocció de cua de cavall, infusió d'all o purí de ceba. Pugons: infusió d'all, infusió de caputxina, macerat o purí d'ortigues o macerat de ruda.

Mitjans primavera

- Floració dels rosers.
- Eliminar les flors pansides.
- Eliminar les herbes adventícies
- Augmentar la dosi de reg.
- Poden començar a aparèixer fongs, pugons i virus amb l'augment de la temperatura.
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Fongs: decocció de cua de cavall, infusió d'all o purí de ceba. Pugons: infusió d'all, infusió de caputxina, macerat o purí d'ortigues o macerat de ruda.

Final primavera

- Floració dels rosers
- Eliminar les flors pansides
- Eliminar les herbes adventícies
- Regar, segons les necessitats dels roses
- Poden aparèixer fongs, pugons, virus i mosca blanca per l'augment de les temperatures
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Fongs: decocció de cua de cavall, infusió d'all o purí de ceba. Pugons: infusió d'all, infusió de caputxina, macerat o purí d'ortigues o macerat de ruda. Mosca blanca: infusió de caputxina o dissolució de sabó potàssic.

ESTIU

Inici estiu

- Floració dels rosers
- Eliminar les flors pansides
- Entrecava del sòl, afegint matèria orgànica, a les plantacions no renovades de rosers que floreixen a l'estiu
- Eliminar les herbes adventícies
- Regar, segons les necessitats dels rosers
- Amb les elevades temperatures els rosers poden patir atacs de fongs, mosca blanca i aranya roja. Els pugons deixen d'atacar
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Fongs: decocció de cua de cavall, infusió d'all o purí de ceba. Mosca blanca: infusió de caputxina o dissolució de sabó potàssic. Aranya roja: infusió d'all, purí d'ortiga o dissolució de sabó potàssic.

Mitjans estiu

- Continua la floració d'algunes varietats
- Eliminar les flors pansides
- Regar, segons les necessitats dels rosers
- Amb les temperatures altes de l'època deixen d'aparèixer els fongs i els pugons i continuen els atacs de mosca blanca i aranya roja
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Mosca blanca: infusió de caputxina o dissolució de sabó potàssic. Aranya roja: infusió d'all, purí d'ortiga o dissolució de sabó potàssic.

Final estiu

- Floració d'algunes varietats
- Eliminar les flors pansides
- Regar segons les necessitats dels rosers, si el temps és plujós anar-los disminuint
- Amb les temperatures càlides, i si hi ha pluges, poden tornar els atacs de fongs i continuar els de mosca blanca i aranya roja
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Fongs: decocció de cua de cavall, infusió d'all o purí de ceba. Mosca blanca: infusió de caputxina o dissolució de sabó potàssic. Aranya roja: infusió d'all, purí d'ortiga o dissolució de sabó potàssic.

TARDOR

Inici tardor

- Floració de tardor d'algunes varietats
- Entrecava del sòl, afegint matèria orgànica, a les plantacions no renovades de rosers que fan una floració de tardor
- Eliminar les herbes adventícies
- Encoixinar el peu dels rosers
- Amb les temperatures encara càlides i les pluges de tardor, els fongs i els pugons poden atacar els rosers
- Anar disminuint les quantitats de regs segons les necessitats dels rosers
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Fongs: decocció de cua de cavall, infusió d'all o purí de ceba. Pugons: infusió d'all, infusió de caputxina, macerat o purí d'ortigues o macerat de ruda.

Mitjans tardor

- Floració de tardor d'algunes varietats
- Disminuir la dosi de reg
- Poden continuar els atacs de fongs i pugons
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Fongs: decocció de cua de cavall, infusió d'all o purí de ceba. Pugons: infusió d'all, infusió de caputxina, macerat o purí d'ortigues o macerat de ruda.

Final tardor

- Floració de tardor d'algunes varietats
- Disminuir la dosi de reg
- Poden continuar els atacs de fongs i pugons
- Prevenció i tractaments. Bones pràctiques de cultiu eviten l'aparició de plagues i malalties. Plantes amb acció protectora que podem associar-hi el cultiu: sàlvia, romaní, espígol, ruda, boixac o caputxina. Fongs: decocció de cua de cavall, infusió d'all o purí de ceba. Pugons: infusió d'all, infusió de caputxina, macerat o purí d'ortigues o macerat de ruda.

Alguns dels rosers que podem cultivar en contenidor i que fàcilment trobem als centres de jardineria:

NOM	COLOR	TIPUS	OBSERVACIONS
Rosa "Botero"	Vermell	Híbrid de te	Flor gran i perfumada
Rosa "Michelangelo"	Groc crema	Híbrid de te	Roser molt vigorós i resistent. Flor gran i perfumada
Rosa "The McCartney Rose"	Rosa	Híbrid de te	Flor gran i amb perfum suau
Rosa "Boticelli"	Rosa matisat	Floribunda	Roser molt resistent a plagues i malalties
Rosa "Manou Meilland"	Rosa intens	Floribunda	Flor perfumada
Rosa "Snow Meilandina"	Blanc	Miniatura	Floració llarga
Rosa "Spot Meilandina"	Rosa intens	Miniatura	Floració llarga
Rosa "Iceberg"	Blanc	Enfiladís antic	Floració llarga
Rosa "Knock Out"	Rosa intens	Paisatgístic	Floració intensa a la tardor
Rosa "Tequila"	Groc ocre	Paisatgístic	Roser molt resistent a plagues i malalties